

A^o. 1919.

N°. 3.

PUBLICATIE-BLAD.

VERORDENING van den 26sten Juli 1918, op de keuring van vee, vleesch en toebeide vleeschwaren en den verkoop van vleesch en toebeide vleeschwaren in het eerste district op Curaçao.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het noodig is nieuwe bepalingen op de keuring van vee, vleesch en toebeide vleeschwaren en den verkoop van vleesch en toebeide vleeschwaren vast te stellen;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

Art. 1.

In deze verordening wordt verstaan onder:

- vee*: herkauwende dieren, eenhoevige dieren en varkens;
- vleesch*: alle deelen van genoemde dieren, behalve de huid (uitgezonderd die van varkens), geheel van spieren ontdane beenderen, horens en hoeven of klauwen;
- toebeide vleeschwaren*: alle vleeschwaren, zoo gerookt of gekookt als op andere wijze bewerkt, vermengd of geconserveerd.

Art. 2.

Ieder, die op het tijdstip van inwerkingtreding dezer verordening het bedrijf uitoefent van: importeur van vee, vleesch-

houwer, verkooper van vleesch of toebeide vleeschwaren, zoo uitsluitend of gedeeltelijk, is gehouden binnen 14 dagen na dit tijdstip schriftelijk daarvan kennis te geven aan het Hoofd van Politie, onder opgave van de bij hem in gebruik zijnde: bewaarplaatsen, bergplaatsen, slachtplaatsen, verkooplokalen en winkels. Ieder, die na dit tijdstip een dergelijk bedrijf gaat uitoefenen, is gehouden tot gelijke kennisgeving ten minste één week vóór oprichting of overname.

Van deze kennisgevingen wordt ten parkette van den Procureur-generaal aanteekening gehouden in een register en daarvan aan den aangever een bewijs uitgereikt.

Art. 3.

De keuring van vee, vleesch en toebeide vleeschwaren is opgedragen aan den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst en de onder diens leiding werkzame ambtenaren.

De ambtenaar, wien in het bijzonder het toezicht op het aangevoerde vee, op slachtplaats en markt is opgedragen, heeft den titel van keurmeester.

Art. 4.

Geen vee mag worden aangebracht, hetzij tot slachting in het stadsdistrict, hetzij tot verder vervoer binnen het eiland, zonder dat het den keurmeester gebleken is, dat het behoorlijk gedekt is door een bewijs van herkomst.

Dit bewijs van herkomst bestaat, wat betreft het vee, dat van het eiland zelf afkomstig is, of het vee, dat van de andere eilanden der kolonie is ingevoerd, in een door den veehouder in duplo afgegeven verklaring, dat het bij hem gekocht is, of, zoo de slager zelf veehouder is, dat het zijn eigendom is.

Wat betreft het vee uit den vreemde ingevoerd, zal als bewijs van herkomst gelden een door den ambtenaar belast met de inklaring in duplo af te geven verklaring, waarin vermeld staat vanwaar het vee is ingevoerd. Bij deze verklaring is ook over te leggen een door den Nederlandschen Consul uit de plaats van herkomst geteekend bewijs, dat in het district, waaruit het vee afkomstig is, sedert de laatste 6 weken geen besmettelijke veeziekten zijn voorgekomen. Indien ter plaatse geen Nederlandsche consul aanwezig is, kan worden volstaan met een bewijs, af te geven door een consul van een bevriende mogendheid.

Van deze verklaringen wordt een aan den keurmeester, die

deze aan den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst voor gezien ter hand stelt, overhandigd; een andere wordt aan de politie overhandigd, die ze wekelijks ten kantore van den Inspecteur der belastingen bezorgt.

Nadat zij door den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst voor gezien zijn afgeteekend, stelt de keurmeester de aan hem afgegeven verklaringen in handen van den Ontvanger.

Is het bewijs van herkomst niet volledig of in orde, dan houdt de keurmeester het vee aan en geeft van zijn bevinding kennis aan den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst en het Hoofd van Politie.

Art. 5.

Het is verboden vee op het eiland in te voeren of in het stadsdistrict te slachten, alvorens het door den ambtenaar met de keuring belast is goedgekeurd. De keuring mag ten hoogste 48 uur vóór de slachting plaats vinden.

Goedgekeurd vee wordt van een keurmerk voorzien, bestaande uit een loodje, aan den staart te bevestigen, waarop de letter G binnen een vierkant van 3 c.M. wordt afgedrukt.

Bij afkeuring van het vee neemt de politie op verzoek van den keurmeester het vee in bewaring en roept de beslissing in van den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst. Keurt ook deze het vee af, dan wordt het slachten daarvan belet, desnoods met den sterken arm.

Art. 6.

Het slachten van vee in het eerste district op Curaçao geschiedt, behoudens het in art. 7 bepaalde, uitsluitend op de daartoe door het Bestuur bestemde plaatsen.

Art. 7.

Bij wijze van uitzondering kan het Hoofd van Politie, gehoord den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst, een schriftelijke vergunning afgeven tot het slachten, voor eigen gebruik van een varken, schaap of geit op een andere plaats dan daartoe door het Bestuur aangewezen.

Deze vergunning moet, alvorens daarvan kan worden gebruik gemaakt, aan den ambtenaar met de keuring belast worden vertoond.

Wekelijks worden door het Hoofd van Politie van de door

hem afgegeven vergunningen opgave gedaan aan den Inspecteur der belastingen.

Art. 8.

Het slachten van het vee geschiedt op de meest humane wijze.

Als zoodanig zijn toegestaan:

De *bedwelming* met opvolgende verbloeding.

De bedwelming moet uitsluitend met slag- of schietmasker geschieden; de neksteek is niet geoorloofd.

Het schiet- of slagmasker moet door den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst worden goedgekeurd.

Is geen schiet- of slagmasker in gebruik, dan is de joodsche methode van *halssnede* toegestaan, mits onder de volgende voorwaarden:

- a. het slachtdier mag slechts neergelegd en gebonden worden, wanneer de persoon, die de halssnede zal uitvoeren, onverwijd tot het slachten kan overgaan;
- b. de kop van het slachtdier moet behoorlijk bevestigd zijn;
- c. het mes, waarmede de slachting wordt verricht, moet volkomen aan de eischen van scherpte en gaafheid beantwoorden.

Het mes is voldoende scherp, wanneer daarmede een loshangende draad kan worden doorgesneden, en voldoende gaaf, wanneer men met een glijdenden vingernagel geen schaarden kan bespeuren.

Voor het slachten ten behoeve van de Joden is steeds de joodsche wijze van halssnijden toegestaan.

Art. 9.

Geen vleesch mag tot het gebruik worden toegelaten, dan na door den keurmeester gekeurd en deugdelijk bevonden te zijn.

Evenmin mag vleesch van buiten worden aangevoerd zonder door den keurmeester te zijn gekeurd.

Als bewijs van keuring met goeden uitslag dient een door den keurmeester aan te brengen keuringsmerk; stempel met paarsen inkt, ter grootte van 3 c.M², met de letters W. G. daarin.

De keurmeester en de politie zijn bevoegd vleesch, dat in kennelijken staat van ondeugdelijkheid of ongeschiktheid voor consumptie verkeert, in beslag te nemen of ter inbeslagneming de uitlevering daarvan te vorderen.

Bestaat bij voornoemde ambtenaren twijfel aan de deugdelijkheid van het vleesch, dan wordt de beslissing van den Di-

recteur van den Openbaren Gezondheidsdienst ingeroepen, die het alsdan nog kan doen vernietigen.

Art. 10.

De keuring van het vleesch zal zooveel mogelijk plaats vinden bij daglicht, doch zoo mogelijk op de uren, waarop dit door belanghebbenden wordt verzocht. Wordt bij kunstlicht gekeurd, dan moet voldoende lichtsterkte aanwezig zijn, ter beoordeeling van den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst.

Het hoofd van het bedrijf, bij wien de keuring als in deze verordening bedoeld plaats vindt, of zijn personeel is verplicht bij de keuring alle door den keurenden ambtenaar van den Openbaren Gezondheidsdienst verlangde hulp te verleen.

In de plaatsen, waar de keuring geschiedt, moet voor hem, die de keuring verricht, een behoorlijke schouwbank, voldoende waschwater, zeep en handdoeken aanwezig zijn.

Art. 11.

Het is verboden vee te slachten, waar zulks van den openbaren weg af zichtbaar is. Onder slachten wordt verstaan het dooden en schoonmaken der dieren genoemd in art. 1.

Het is verboden door het slachten den openbaren weg of openbare wateren te verontreinigen of door stank de bewoonbaarheid der omgeving te schaden.

Art. 12.

De slagers en vleeschverkoopers zijn verplicht in- en uitsnijdingen in het vleesch en toebeide vleeschwaren en andere verdere bewerkingen, welke de keurende ambtenaren van den Openbaren Gezondheidsdienst in het belang der keuring noodig oordeelen, toe te laten.

Art. 13.

De houder van uit nood geslacht vee is verplicht hiervan onmiddellijk kennis te geven aan den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst.

De keuring van dit vee geschiedt onmiddellijk.

Art. 14.

Het is verboden geslacht of uit nood geslacht vee af te hakken, alvorens het is goedgekeurd. Zoolang het niet tot

afhakken is goedgekeurd, moeten hart en longen in samenhang in de borstholte, nieren, baarmoeder, lever en milt in de bekken en buikholte blijven, door hunne natuurlijke hechtmiddelen aan de wanden der holten verbonden.

De niers mogen niet van het geslachte dier afgesneden worden en de kop moet op de slachtplaats aanwezig zijn. Van een runderkop moet de tong uit de achterkaken losgesneden worden en slechts met het tongbeen aan den kop verbonden blijven.

Een varkenskop moet aan het geheele dier in de lengte doorgehakt, bevestigd blijven.

Art. 15.

De Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst is bevoegd, zoo dit voor een juiste keuring noodig blijkt, het oordeel omtrent de deugdelijkheid van geslacht of uit nood geslacht vee, vleesch, toebeide vleeschwaren ten hoogste gedurende 24 uur op te schorten, indien gelegenheid tot het bewaren in een koelkamer aanwezig is.

Deze bepaling geldt ook voor een eventueele herkeuring.

Art. 16.

Het vervoer van vleesch naar bergplaats, koelkamer of markt geschiedt in zindelijke handwagens, die overdekt moeten zijn, liefst met linnen of zeildoek. Echter mogen kruiwagens niet tot dit vervoer gebezigd worden.

De reinheid van het vervoermiddel staat ter beoordeeling van de ambtenaren van den Openbaren Gezondheidsdienst.

Art. 17.

De vleeschverkoop geschiedt op daartoe door het Bestuur aangewezen plaatsen. Tot het verkoopen van vleesch op andere dan deze plaatsen wordt een schriftelijke vergunning van het Hoofd van Politie, die alvorens deze vergunning af te geven daarop den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst hoort, vereischt.

Voor deze vergunning is wekelijks ten behoeve der koloniale kas verschuldigd de som van f 1.50, aan den keurmeester af te dragen.

Ieder, die in het openbaar vleesch of toebeide vleeschwaren te koop stelt, is verplicht aan zijn uitstalling een bord te plaatsen, waarop zijn naam en woonplaats duidelijk zijn aangegeven, en verder om zijn waar zichtbaar uit te stallen.

Art. 18.

In de plaatsen, waar zich vleesch of vleeschwaren ten verkoop bevinden, moet, ter beoordeeling van den keurmeester of zoo noodig van den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst, de grootst mogelijke reinheid in acht worden genomen.

De waren moeten op dagelijks gereinigde banken worden uitgesteld en ter voorkoming van bederf met vliegengaas zijn bedekt.

De ruimte zelf moet door minstens eene opening behalve de deur zijn verlicht en geventileerd.

Art. 19.

De vergunningen, bedoeld bij artt. 7 en 17, kunnen door het Hoofd van Politie worden ingetrokken, wanneer niet wordt voldaan aan de bepalingen van deze artikelen, onverminderd de straffen daartegen gesteld.

Art. 20.

Wanneer op plaatsen, ten opzichte waarvan de vergunning, als bij artt. 7 en 17 bedoeld, niet is verleend, vleesch wordt aangetroffen, kennelijk ten verkoop bestemd, of wel wanneer op andere plaatsen dan de door het Bestuur aangewezen vee geslacht wordt, wordt het voorhanden vleesch door den keurmeester of door de politie in beslag genomen en ter beschikking gesteld van het Hoofd van Politie.

Art. 21.

Weigering van afgifte van het vleesch, zoowel in het geval van art. 5 als in dat van art. 20, wordt gestraft met eene boete van f 10,— tot f 50,—, onverminderd, ingeval van feitelijk verzet, de zwaardere straffen bij het Wetboek van Strafrecht bedreigd.

Art. 22.

Het niet voldoen aan de bepaling van art. 2, zoomede het slachten van vee op andere plaatsen dan waarop men volgens de bepalingen van deze verordening gerechtigd is dit te doen, wordt gestraft met eene boete van f 5,— tot f 50,—.

Art. 23.

Overtreding van het bepaalde in de artt. 10, 11, 13, 17 en 18 wordt gestraft met eene boete van f 1,— tot f 25,—.

Art. 24.

Zoo dikwijls de zorg voor een behoorlijke naleving van de bepalingen van deze verordening zulks eischt, zijn de keurmeester, de politie of de ambtenaren van den Openbaren Gezondheidsdienst bevoegd, al dan niet vergezeld van het door ieder hunner noodig geoordeeld personeel, alle plaatsen, waar vermoed wordt, dat de bepalingen dezer verordening worden overtreden, zelfs zonder toestemming van de daarbij betrokken eigenaars, rechthebbenden of bewoners, binnen te treden.

Wordt hun de toegang geweigerd, dan verschaffen zij zich dien desnoods met inroeping van den sterken arm.

Is de plaats eene woning of alleen door eene woning toegankelijk, dan treden zij deze tegen den wil van den bewoner niet binnen dan op een bijzonderen schriftelijken last van het Hoofd van Politie en in het bijzijn van den Kantonrechter of een Hulp-Officier.

Van dit binnentreden en van de redenen, die daartoe geleid hebben, wordt door hen proces-verbaal opgemaakt, dat binnen tweemaal 24 uur aan den daarbij betrokkene in afschrift wordt medegedeeld.

Art. 25.

De in artt. 4, 7 en 17 bedoelde vergunningen en verklaringen zijn vrij van zegel.

Art. 26.

Bij het inwerkingtreden dezer verordening vervalt de verordening van 12 October 1899 (P. B. N° 26), houdende bepalingen op het slachten van vee en het verkoopen van vleesch in het eerste district op Curaçao, en wordt in art. 2 van de verordening van 16 Juli 1908 (P. B. N° 37), betreffende den accijns op het geslacht, het woord „marktmeester” vervangen door „keurmeester”.

Art. 27.

Deze verordening treedt in werking op een door den Gouverneur te bepalen tijdstip.

Gegeven te Willemstad, den 26sten Juli 1918.

NUYENS.

De Gouvernements-Secretaris,
J. F. HAAYEN.

Uitgegeven den 23n. Januari 1919.

De Gouvernements-Secretaris,
J. F. HAAYEN.